

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 93.

2 KRAKOWA DNIA 19 LISTOPADA 1820 ROKU W NIEDZIELĘ

Z Warszawy d. 10 Listopada.

P R A W A S E Y M O W E

Z Bożej Łaski,

M Y A L E X A N D E R I.

Cesarz Wszech Rosssy Król Polski

&c. &c. &c.

*Wszem w obec komu o tem wie-
dzied należy, a mianowicie Obywatelom
Królestwa Naszego Polskiego, wiadomo
czyniemy, iż Izba Senatorska i Izba Posel-
ska stosownie do przedstawionych w Imieniu
Naszem projektów, i po wysłuchaniu Mów-
ców Rady Stanu i Kommissyów Seymowych,
uchwaliły co następuje:*

P R A W O I.

*O odstąpieniu własności prywatnej z powo-
du użyteczności publicznej.*

Art. 1. Rząd ma prawo wymagać od
każdego odstąpienia własności z powodu
użyteczności publicznej, za sprawiedliwym
i poprzednim wynagrodzeniem, a to sto-
sownie do art. 27 Konstytucyi.

Art. 2. Przypadki, w których odstą-
pienie takowe przez Rząd wymagane być
może, są następujące:

1) Gdyby przy zakładaniu i regulowa-
niu traktów głównych znalazły się na prze-
szkodzie ogrody, place, budowle, lasy i
kopalnie.

2) Gdyby przy zakładaniu, robieniu,
lub poprawianiu traktów głównych Rząd
był w potrzebie zbierania materjałów na
gruncie lub w gruncie prywatnego właściciela zaaydujących się.

3) Gdyby przy zakładaniu i regulowa-
niu ulic w miastach, własność prywatna na
nieuniknioney przeszkodzie stawała.

4) Gdyby zakładanie kanałów spław-
nych albo sprostowanie i jobwarowanie
rzek spławnych lub uprzątnięcie z nich za-
wad pozbawiło właściciela własności jego,
lub pobieranego dochodu prawem niezaka-
zanego albo konsensami urzędowemi do-
zwolonego.

5) Gdyby na założenie twierdzy i wa-
rowni własność prywatna okazała się być
nieodbita potrzebną.

6) Gdyby przez założenie obozu lub
odbrwanie popisów wojskowych właściciela
na zawsze lub czasowo być pozbawia-

ny]dochodu z gruntu.

7) Gdyby przy zakładaniu dróg publicznych właściciel cząstkowy więcej iak czwartą część całej swojej dziedziny utracił.

Art. 3. W każdym przypadku, gdzie zachodzić będzie potrzeba ze strony Rządu odstąpienia własności prywatnej na użyteczność publiczną, a gdzie Rząd oiey nabyć z właścicielem przez dobrowolną zgodę nie mógłby się utożżyć, będzie wydane postanowienie Króla albo iego Namiestnika, po wysłuchaniu zdania Rady Stanu, która obustronne wnioski rozstrzygnie.

W postanowieniu tem będą wyrażone: nazwisko i gatunek własności, której odstąpienie byłoby żądane i iey lokalne położenie; nazwisko iey właściciela, powód do żadanego iey odstąpienia, a nakoniec upoważnienie właściwej Kommissyi Rządowej w celu przywiedzenia do skutku tegoż postanowienia.

Art. 4. Postanowienie to będzie umieszczone w Dzienniku Woiewództwa tego, gdzie leży taż własność, i w Gazecie Warszawskiej, a to w celu zawiadomienia o nim wierzących mogących mieć swoje prawa na teżyże własności.

Art. 5. Przywiedzenie do skutku postanowienia wyżej pomienionego, będzie popierane wyłącznie w Sądzie tylko Ziemskim, w którego obrębie leży własność, a to podług następujących przepisów.

Art. 6. Władza do skuteczenia postanowienia wyżej pomienionego upoważniona, postara się o wręczenie wezwania właścicielowi prywatnemu osobiście lub w iego zamieszkanu, aby się stawił w Sądzie Ziemskim w celu pozyskania wyroku wy-

znaczącego detaxatorów do oszacowania pomienionej własności.

Będzie wolno Sądowi skrócić termin do stawienia się, a to w miarę nagłości przypadku. Wraz z wezwaniem tem będzie wręczona właścicielowi kopia postanowienia Rządowego, i będą w nim wymienieni detaxatorowie z strony Rządu podani.

Gdyby właściciel prywatny nie był wiadomy z zamieszkania, lub mieszkał za granicą, a nie miał w mieyscu zastępcy, tedy wręczenie wezwania nastąpi do rąk Woyta lub Burmistrza.

Art. 7. Co do podawania przez obie strony detaxatorów, oraz co do wnoszenia przeciwko ich wierogodności zarzutów, będą służyć przepisy w Kodexie postępowania sądowego cywilnego zawarte.

Art. 8. Sąd Ziemski po rozstrzygnięciu zarzutów, jeżeliby te przeciwko podanym detaxatorom wniesione były, wyda wyrok nakazujący oszacowanie, wyznaczy Sędziego zjazdowego i detaxatorów, wyrazi ich imiona i nazwiska, i wymieni własność, która ma być oszacowana; a jeżeliby strony zgodnie podały na detaxatorów, osoby nie będące statemi detaxatorami; tedy Sąd w wyroku tym samym wyznaczy Sędziego do odebrania od nich przysięgi.

Art. 9. Przeciwko wyrokowi temu nie będzie miała mieysca żadna opozycja ani appellucya. Wyroku tego jeżeli był naoczny, nie będzie potrzebne wręczenie.

Art. 10. Za okazaniem sobie wyroku dopiero wspomnionego i najdalej w dui 8 Sędziego zjazdowego wyznaczy termin, w którym przystąpi wraz z detaxatorami do oszacowania. Zawiadomienie o tym termi-

nie będzie wręczone na dni 8 przynajmniej właścicielowi.

Art. 11. Póki zasady do oszacowania przez ustawę legalną postanowione nie będą, może tymczasowie podług miejscowych zwyczajów oszacowanie być przedsięwziętem. Kamienice, pałace i domy w miastach; pałace i domy mieszkalne i gospodarskie po wsiach, tudzież ogrody Angielskie, domy fabryczne, młyny, tartaki, papiernie, folusze, karczmy, browary, gorzelnie i t. p. zakłady, tudzież kościoły; dwoiaką ceną będą oszacowane: jedną podług kosztów na ich założenie położonych, drugą podług istotnego czystego dochodu. Wybór wynagrodzenia, podług którego oszacowania, pierwszego lub drugiego ma nastąpić, należy jedynie do właściciela.

Art. 12. Sędzia zjazdowy w dniach 8 po ukończeniu oszacowania złoży protokół oszacowania w kancellaryi Sądu Ziemskiego za kwitem Pisarza; w tychże dniach 8 stronom interessowanym wolno jest czynić swe zarzuty przeciwko taxie, z przyczyny iey wyższości iako i niższości; strona takowe zarzuty czyniąca obowiązana jest komunikować wywód tych zarzutów z dowodami stronie przeciwney, z wezwaniem w nowym ośmiodniowym terminie na audyencyą Sądu; Sąd po wysłuchaniu wniosków stron, albo taxę zatwierdzi, albo ią sam sprostuje, albo przed iey zatwierdzeniem zjazd tych samych lub innych detaxatorów na grunt z przepisaniem reguły rozporządzi. W tym ostatnim przypadku gdy Sędzia zjazdowy przepisom wyroku Sądowego w terminie przez siebie wyznaczonym zadosyć uczyni, i dzieło swoje wraz z relacją detaxatorów w czasie iak powyżey przepisana, w Są-

dzie złoży, strona pilniejsza wezwie stronę przeciwną w ciągu dni 8 na audyencyą Sądu, i będzie się domagała ustanowienia taxy. Sąd wysłuchawszy wniosków stron jeżeli iakie czyniły, taxę ostatecznie postanowi.

Jednakże po odbyciu pierwszego terminu oszacowania, spór o wyższość lub niższość taxy, choćby go strony wprowadziły, nie będzie tamował wypłaty szacunku z strony Rządu niezaprzeczonego, ani też zacięcia natychmiast przez Rząd własności na użytek publiczny przeznaczoney

Art. 13. Nad istotny szacunek, iaki przez Sąd ustanowiony został, Rząd będzie obowiązany za odstąpioną własność stać część tegoż szacunku właścicielowi nadłożyć.

Art. 14. Jeżeliby na własności takiej nie znajdowali się żadni hypotekowani wierzyciele, tedy Rząd będzie obowiązany szacunek iey z nadłożoną stać częścią do rąk właściciela i za kwitem iego wypłacić.

Art. 15. Gdyby zaś na własności takiej znajdowali się hypotekowani wierzyciele, lub gdyby wypłaty iey właściciel przyjąć nie chciał, albo też gdyby był z zamieszkania niewiadomy, lub mieszkał za granicą; albo też gdyby właściciel nie był z powodu małoletności, bezwłasnowolności i t. p. zdolnym do odebrania wypłaty, w ten czas pieniądze te będą złożone do depozytu.

Art. 16. Za złożeniem kwitu z wypłaconego szacunku, czyli to do rąk właściciela, czyli też do depozytu, i za wniesieniem illacyi bez żadnego już wzywania tegoż właściciela, Sąd Ziemiński wyda na rzecz Rządu wyrok przysądzający własność takową iako odstąpioną na użyteczność pu-

bliczną.

Wyrok ten obeymować będzie:

1) Postanowienie Rządowe, o którym się mówiło w artykule 3 w całej treści.

2) Datę wyroku nakazującego oszacowanie.

3) Ilość szacunku ustanowionego przez detaxatorów, i ilość nadłożoney do niego stey części.

4) Kwit właściciela albo depozytowy z wypłaconego szacunku w całej treści.

Wyrok ten będzie wręczony właścicielowi; nie będzie podlegał żadney oppozycji ani appellacyi, i będzie podany do Xiąg hypotecznych dla wpisania go w Xięgę właściwą.

Art. 17. Wszelkie koszta prawne i detaxacyi ponosić będzie strona wywłaszczania żądająca.

Art. 18. Zanim Sądy Konstytucyjne ziemskie i ziadzowe zaprowadzonemi zostaną, wykonanie niniejszego prawa należec będzie do terażniejszych Trybunałów pierwszej Instancyi w miejsce Sądów ziemskich, i osób przez nich delegowanych w miejsce Sędziów ziadzowych.

Po rozważeniu niniejszey uchwały, i po nadaniu iey mocy prawa, przez sankcyą Naszą Królewską stosownie do art. 150 Statutu Organicznego o reprezentacyi narodowej, zalecamy i rozkazujemy, aby toż prawo stwierdzone wielką pieczęcią Stanu, umieszczone było w Dzienniku Praw i przesłane do Senatu, Rady Stanu, Kommissyiów Rządowych i wszystkich władz krajowych; w szczególności zaś zalecamy Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości prawo niniejsze jako mające wszelką moc obowiązującą ogłosić.

Moratorium ogólne za czasów Xiąstwa Warszawskiego uchwalone, a na posiedzeniu Seymowem 1818 roku do dnia 1 Stycznia 1821 przeciągnięte, przedłużonym zostaje dla kapitałów przed dniem 20 Czerwca 1815 zahypotekowanych, aż do dnia 24 Grudnia 1821 r.

Prowizye jednak od tychże kapitałów do dnia 20 Czerwca 1815 roku narosłe, ulegają przepisowi art. 3 postanowienia z dnia 16 Lipca 1817 r.

Po upłynieniu terminu 24 Grudnia 1821 wolno będzie wierzycielom wypowiedzieć corocznie jedną czwartą część kapitału pierwiastkowego hypotekowanego.

Po rozważeniu niniejszey uchwały i po nadaniu iey mocy prawa, przez sankcyą Naszą Królewską stosownie do artykułu 150 Statutu organicznego o reprezentacyi narodowej, zalecamy i rozkazujemy, aby toż prawo stwierdzone wielką pieczęcią Stanu, umieszczone było w Dzienniku Praw i przesłane do Senatu, Rady Stanu, Kommissyiów Rządowych i wszystkich Władz krajowych; w szczególności zaś zalecamy Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości prawo niniejsze jako mające wszelką moc obowiązującą ogłosić.

Dan w Warszawie dnia 12 Października 1820 r.

(podpisano) ALEXANDER.

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Jgn. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem:

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni

Sekretarz Generalny, Refer: Stanu

J. Hankiewicz.

RAPPORT RADY STANU
o dwuletnich czynnościach Rządu, czytany
na drugim posiedzeniu Izby połączonych
dnia 14go Września r. b.

(Ciąg dalszy.)

Lazaret w Ujazdowie.

Zmienienie stałych lazaretów na lazarety pułkowe od początku nowej organizacji wojska ziściło te wszystkie korzyści, jakich spodziewać się można. Trudno bowiem jest wynaleść sposób oszczędniejszy leczenia wojskowych, a połączony ze wszelkimi wygodami, jakich chorzy potrzebować mogą.

Zdawało się jednak byż rzeczą niepodobną zastosować tę organizację lazaretów pułkowych do zatogi w stolicy, która i z różney broni jest złożoną i często jest zmienianą. Z tego to powodu utworzono w Warszawie lazaret dla garnizonu, który tak pod względem oszczędności, porządku, wygody, dobrej żywności i lekarstw, jako też pod względem oszczędności z najlepszymi lazaretami, gdzie badż się znajdującymi, w porównanie iść może. W rzeczy samej pomimo wygody, z jaką żołnierze chorzy tam są utrzymywani, koszt nie przechodzi złotego jednego na człowieka, licząc w to żółd. Lazaret ten jest niejako wzorem dla lazaretów pułkowych.

Apteka wojskowa nie tylko że dostawia dla armii lekarstwa w najlepszym gatunku, lecz fundusz 50,000 złp. użyty do iey pierwszego założenia, podwojony prawie został przez kupno i preparaty chemiczne ogółowe zapasami lekarstw i narzędziami, które posiada.

Zaprowadzanie i używanie namiotów.

Sprawienie kasy namiotów nie ciążyło bynajmniej kassy wojskowej. Hojność Waszcy Cesarzko-Królewskiej Mości dla wojska Polskiego i w tym nawet została okazana względzie. Rozkazawsz Wasza Cesarzko-Królewska Mość swym kosztem dostawiać potrzebne na ten przedmiot płótno, całą piechotę obozule już dziś większą część lata pod namiotami.

Zbyteczną byłoby rzeczą wystawiać

ile wojsko zyskuje tym sposobem pod względem karności i nauki, równie ile w tymże czasie kraj korzysta, mając ulgę w kwaterunku. Jeżeli wydatek kassy wojskowej nieco się zwiększa przez dostarczanie słomy i drzewa dla żołnierzy, nie może mieć nigdy piękniejszego ani użyteczniejszego celu nad ten, że dąży do użytku mieszkańców, którzy tym sposobem corocznie tak znacznych doznają korzyści.

Litografia.

Nowa to odkrycie nie uszło również bacności Jego Cesarzewicowskiej Mości Wielkiego Xięcia. Stósownie do rozkazu Waszcy Cesarzko-Królewskiej Mości zaprowadzono litografią i dołączono ją do Kwatermistrzostwa Jeneralnego. Sprobowadżony został z Munich Professor w tej sztuce biegły, który w ciągu mniej jak roku jednego, ukształcił uczniów godnych zastępowania siebie. Ich usiłowania dały pewność, że sztuka ta w krótkce w Polsce rozkrzewioną będzie. Użyteczność litografii tak w czasie pokoju jak w czasie wojny za nadto jest doświadczaniem stwierdzona, ażeby potrzeba było iey dowodzić. Dotąd jeszcze kamienie sprowadżają się z zagranicy, lecz szukają onych starannie w kraju i jest nadzieja, że w równie dobrym gatunku znalezione mi będą.

Oszczędność.

Naywidoczniejszym dowodem oszczędności jest bez wątpienia zmniejszanie corocznie summy potrzebney na utrzymanie wojska.

Budżet 1818 roku wynosił 30,949,467.

Tenże w 1819 roku wynosił 30,712,953.

A w roku 1820 — 30,455,778.

tym sposobem w ciągu lat dwóch budżet wojskowy zmniejszył się o pół miliona złotych Polskich.

Lecz nie na tym tylko ograniczyła się oszczędność poczyniona przez Jego Cesarzewicowską Mość Wielkiego Xięcia, wydatki bowiem, które wcale budżetem na rok 1818 objęte nie były, a które w roku 1820 w budżet weszły, wynoszą więcej jak milioni złp.

Ten pożyteczny rezultat Administra-

cyi woyskowej przypisać należy ciąglemu zmniejszaniu cen wszystkich przedmiotów dla woyska potrzebnych i surowemu wydatków sprawdzaniu. Wszelkie artykuły uzbrojenia i umundurowania dostarczane są teraz daleko taniej iak dawaley. Do ustanowienia cen przyzwoitych, pomogły licytacye publiczne, a gdy te czasem szkodliwemi bydz się zdawaty zawierano dobrowolne kontrakty z dostawcami za upoważnieniem Jego Cesarzewicowskiej Mości Wielkiego Xięcia. Wreszcie dając pieniądze pułkom, te były w stanie wiele drobniejszych artykułów za tańszą dostać cenę, tak, iż twierdzić z pewnością można, że we wszelkich artykułach uzbrojenia i umundurowania zbliżono się do najmniejszych cen.

Ciągle starania Jego Cesarzewicowskiej Mości Wielkiego Xięcia, i gorliwość Kommissyi Woyny, w wykonywaniu Jego rozkazów, równie szczęśliwe i co do innych potrzeb woyska miały skutki. Tarność produktów dozwoliła zmniejszyć cenę furazu który pułkom w pieniądzech jest płaconym, a oszczędność w opale wynosi rocznie sumę 340,000 złp. Ścisłe dopełnianie zobowiązań się i regularność wypłaty zwiększa ochotę w dostawach i pomaga skutecznie do tych szczęśliwych rezultatów.

Budowle Woyskowe.

Wasza Cesarско-Królewska Mość raczyłaś przeznaczyć oszczędności kassy woyskowej na budowle woyskowe. Z tego to powodu budżet 1819 i 1820 roku nie zawiera żadnych szczególnych summ na budowle, wyznaczone w nim są tylko summy na utrzymanie i na drobne reparacye już istniejących, równie iak na utrzymywanie i odnawianie dostaw i innych potrzeb koszarowych.

Wszelkie reparacye zaś, powiększenia, nabycia i nowe budowle, wykonywane są z oszczędności, które na innych funduszach budżetu woyskowego zrobione zostały.

Kassy cywilne mało bardzo dały funduszków na ten przedmiot, kassa zaś woyskowa zaasygnowała w latach 1818 i 1819 sumę 1,953,038 złp. na budowle woyskowe. Z tych to oszczędności w

ciągu upłynionych dwóch lat wyreparowano, odnowiono i ukończono zupełnie tak wewnątrz iak i zewnątrz.

Budynek kupiony na Kommissoryjat woyskowy, równie iak pałac Sapiehów i Sierakowskich na koszary, powiększono i reparacye znaczne zrobiono w koszarach Mirowskich, równie iak i w dawnych koszarach Ujazdowskich, które na lazaret woyskowy obróconemi zostały.

Na Solcu pobudowano z drzewa koszary dla jednego pułku kawaleryi. — Budynek zwany karowy, przemieniony został na koszary dla Artyleryi i ten w ciągu b. r. 1820 zupełnie ukończonym zostanie.

Na prowincyi w Zamościu, Lublinie, Łęczycy i Wolborzu pobudowano i powiększono koszary, które już zupełnie są gotowe.

Dzielnictwaścien stajen drewnianych i dwie murowanych dla kawaleryi zostały również pobudowane.

Krzyże Woyskowe.

Kommissyja Woyny otrzymawszy rozkaz sprawdzania dowodów, które iey przez woyskowych wszelkich stopni przedstawiane były, mających prawo noszenia Orderu Krzyża woyskowego Polskiego, ukończyła te prace, ułożywszy trzy listy wszystkich tymże krzyżem ozdobionych.

Pierwsza obejmuje Oficerów, Żołnierzy i Urzędników woyskowych w czynney służbie zostających; druga Jenerałów, Officerów i Urzędników woyskowych ze służby wyszłych, i nową organizacyją nieobiętych; trzecia podofficerów i żołnierzy abszytowanych, również dzisiejszą organizacyją nieobiętych.

Podofficerowie i żołnierze ozdobieni tym krzyżem, będący w czynney służbie, pobierają regularnie pensyą do tey ozdoby przwiązana. Officerowie zaś żadney nie biorą.

Zaciąg Wojskowy.

Kilkoletnie doświadczenie dowiodło, że powody do wyłączenia od służby woyskowej, w obszerniejszym zastósowaniu rozumieniu iak duch prawa, takowe obymował, nie, lko że niedopełniały zamie-

raznego celu dla ludności, rolnictwa i rękodziel. lecz często do licznych dawały powód nadużyć, spadał bowiem cały ciężar na klasę ludu rolniczą, a zrzeczenia lub bogatsi łatwo od tego usunąć się potrafili.

Chcąc zaradzić tym niedogodnościom i zapewnić dla wojska liczbę zaciągowych potrzebną do zastąpienia ubywaających corocznie, uznaleś Wasza Cesarsko Królewska Mość potrzebę ściśnienia tej nieograniczonej wolności w wyborze rodziców, zachowując ją tylko w tych rodzinach, gdzie jeden syn wyłączeniu nie podpadał z innych powodów, wyjąwszy zupełną nieposobność do jakiegokolwiek bądź pracy.

Wyłączenia oznaczone poprzednio dla rękodzielników i rzemieślników, doznały również z powyższych przyczyn ograniczenia, i nie są teraz inaczej udzielane, iak tylko szczegółowo przez Kommissyją Rządową Spraw wewnętrznych i Policji, oraz przez Kommissyją woyną.

(*Dalszy ciąg potem.*)

Z Paryża d. 1 Listopada.

Wiele municypalności proponują, aby wszystkie gminy państwa zakupiły wspólnie dobra Chambord na appanaż dla Xięcia Bordeaux. — Krawiec pułku strzelców konnych gwardji Królewskiej, Baron, złożył przyszłemu pułkownikowi tego pułku Xięciu Bordeaux całkowity mundur, który matka, Xiężna Berry, przyjęła z przyrzeczeniem: że to będzie pierwsza wojskowa suknia, którą iey syn widzieie.

Monitor zawiera rozporządzenie Królewskie, mocą którego piechota podczas pokoju składać się będzie z 60 pułków liniowych i 20 lekkich, każdy o 3 batalionach. Pierwsze 40 pułków mają być natychmiast utworzone, a drugie 40 składać się tymczasowo tylko z dwóch batalionów. Wszystkie pułki będą numerowane.

Sąd tutejszy trudnił się od niejakiego czasu rozpoznaniem sprawy Gravier i Bouton, którzy, iak wiadomo, podłożyli proch pod pokój Xiężny Berry, i onegdaj skazał pierwszego iako nastającego na życie iednego z członków rodziny Królewskiej, a drugiego iako iego współnika na śmierć. Niejakiego zaś Legendre obwinionego o zataienie tego spisku uznał za niewinnego.

Przybył tu Hrabia Buol-Schauensteina, Prezes seymu związku Niemieckiego.

P. Madier de Montiau, który powołany został przez sąd kassacyyny do wyświadczenia swojego podania, że oprócz aktualnego znajduje się we Francji tacy Rząd, który wstecz pierwszemu działa, przybył teraz do Paryża.

Z Londynu d. 31 Października.

W piątek Xiąże Leopold Koburgski odwiedził powtórnie Królową, matkę s. p. swej żony Xiężny Karoliny, i przeszło godzinę u niey bawił. Gazeta Times dodaje, iż uważa to odwiedzenie iako dowód przekonania się o iey niewinności. — W niedzielę odwiedził ją także Król i Xiąże Sussexu, a potem Lord i Lordowa Fitzwilliam, Lord Darnley, Xiąże Argill, P. Butler, (brat Margr. Ormond) wiele innych Dam i Panów. Wczoray przyjęła znowu 25 adresów, pomiędzy którymi ieden od młodzieży stolicy. Gdy Ławnik Wood zachorował, przeto P. Hume, członek parlamentu, wprowadza do Królowey deputacyie.

Gdy przeszły soboty Jeneralny Prokurator zakończył długą swoją mowę, zabrał po nim głos Jeneralny Instygator. Przebiegł całą sprawę od początku aż do końca, i

dowodili, iż przywiedzione przeciw Królowej obwinienia są udowodnione i przez iey patronów nie zbite, i zakończył wczoraj mowę swoją temi słowy:

"Przeciwna strona użyła wszelkich sposobów dla wzbudzenia w Was, Panowie, namiętności, a nawet odwołała się do nayspodlejszey ze wszystkich, to jest: boiaźni. Jeden z uczonych moich przeciwników wystąpił Wam, iż jeżeli ten bill przyymiecie, tedy popełnicie samych siebie zabójstwo; inny zagroził, iż z własnem tylko niebezpieczeństwem zamienić go możecie w ustawę. Podobne groźby zaszkodzić tylko mogą wysokiey Osobie, na które użyte są obronę. Wiem, iż Panowie nie popełnicie żadney niesprawiedliwości, i przekonany zupełnie jestem, iż uczynicie to, czego sprawiedliwość wymaga, bez żadnego względu na osobistą obawę. Nietylko to tu w izbie, ale i za izbą użyto takich wybiegów, i starano się Was zastraszyć. J. mie nawet Królowey Jmc. wmieszano do sprosnych czynów. W imieniu iey (lecz zapewne bez iey zezwolenia) zagrożono targnąć się na to wszystko co jest świętem i poważanem. Na państwo — konstytucyą — monarchę — duchowieństwo — każdą odnogę Rządu. — Wszystko to nacytośliwiec pod tarczą Królowey Jmc. aczerzono. Pomysleć nie mogę, aby to z iey zezwolenia nastąpiło; lecz jeżeliby tak było, tedy wykrzyknęlibyśmy:

— — *dum Capitolio*

Regina dementes ruinas

Fusus et imperio parabat.

(Królowa w swoim szaleństwie przygotowała upadek Kapitolu i obalenie Rządu.)
Gdyby tak było, tedy doczekalibyśmy

się nowej ery; ale jeszcze raz mówię, iż nie wierzę aby Królowa Jmc. takich sposobów użyć chciała. Jeżeli, Panowie, przejrzawszy dokładnie jeszcze raz tę sprawę, zobaczcie Królową Jmc. winną, ale jednak przywiedzione przeciw niej świadectwa niedostatecznemi, odrzucicie na owczas bill i przemówicie słowy moiego uczynego przyjaciela P. Denman do Królowey Jmc.: "Idź, a więcej nie grzyź! ale jeżeli przeciwnie znajdziecie rzecz zupełnie udowodnioną, przekonany jestem, iż wydacie wyrok, taki jak wysokiemu sądowi, przed którym stoję, przystoi.,

P. Brougham nalegał, aby złożone przez niego dwa listy Barona Ompteda przeczytane zostały. Oparł się temu Jeneralny Prokurator, jako rzeczy niesłychaney po ukończoney obronie i na nią odpowiedzi. Izba odrzuciła żądanie P. Brougham 154 głosów przeciw 16 i odroczyła swoje posiedzenie do czwartku, w którym dniu rozpoczną się spory, czyli bill przeciw Królowey ma być powtórnie odczytany? Jedna z gazet tutejszych dodaje, że Królowa osobiscie odczyta we czwartek w wyższej izbie protestacyą przeciw całemu przeciw niej postępowaniu.

25 świadków za Królową, którzy nie byli słuchanemi, odesłanemi zostali przez Dower do swoich krajów.

Lord Beresford, Marszałek Portugalski, któremu Rząd tamtejszy nie dozwolił na ląd wysiąść, chociaż chciał tylko dla poratowania zdrowia swego, przybył na pocztowym statku do Falmutu. Przywiezione z Brazylii 80,000 Rs. dla Rządu Lizbońskiego, wzbraniał się z początku Kapitan Maitland oddać, ale nakoniec namyślił się i oddał.

DODATEK DO N^{ro} 93. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 19 LISTOPADA 1820 ROKU W NIEDZIELĘ

— Z Krakowa. —

Na ogłoszoną Licytacją Fantów zastawnych w Banku Pobi odebrało Bractwo List bez podpisu i kwotę złp. 150 które Osoba bezimienna pod rozrządzenie Bractwu posłała, prosząc, aby ta suma była obrocona na wykupno części fantów z sukien i bielizny. Bractwo czyniąc zadosyć woli Dobroczyńcy bezimiennego, ma honor oświadczyć Mu niniejszym, iż fanty z sukien i bielizny wybrane zostały, przez osób 25 zastawne, i te wykupione, właścicielom są wydane. Te osoby będąc w biednym stanie, w porze terazniejszej wielkiego dobrodziejstwa doznawszy, tę niejedną z radości błogosławiąc Dobroczyńcy ronili, które niechay będą dowodem Jego nagrody, do których i Bractwo Miłosierdzia łączy naczynsze podziękowanie.

W Krakowie d. 30 Listopada 1820 r.
Pietarski, S. B.

Bugayski, Sekretarz.

Z Wileńa d. 10 Listopada.

Podług najnowszych doniesień z Opatwy Najjaśniejszego Cesarzowa nasza

przybyła tam dnia 5 b. m. w południe w pożądanem zdrowiu i była radosnymi okrzykami mieszkańców powitana. Dnia 7 popołudniu przybył tamże Najjaśniejszy Król Pruski, którego Najjaśniejszy nasz Monarcha na granicy przyjął, a Królewic Następca tronu Pruskiego wyjechał przeciw Najjaśniejszemu Ojcu swojemu aż do Leobschütz.

Z Neapolu d. 25 Października.

Xiążę di Gallo (ten sam który był na posła do Wiednia przeznaczony, ale nie przyjęty) mianowany został przez Królewica Jenerałnego Wikaryusza Namiestnikiem w Sycylii. J. Królewicowska Mość odrzucił wyrokiem swoim z dnia 15 b. m. zawartą przez Jenerala Florestan Pepe Kapitulacją z miastem Palermo, odwołał go stamtąd, przetrząsnął na jego miejsce naczelnym Wodzem Jenerala Colleta i nakazał posłać do Sycylii 6,000 wojska w posilku.

Deputacyja z 24 członków złożyła Królowi w imieniu parlamentu dnia 10 b. m. życzenia z powodu urodzenia się Xięcia Bordeaux. Miasto i teatr S. Ka-

rola były tego wieczora oświecone. Królewic Jeneralny Wikaryusz udał się z swoją rodziną i bratem Xięciem Salerno na rzeczony teatr i od licznie zebranych widzów najwyższemi okrzykami był przyjęty. Publiczność okazała swą radość, iż Xiężna Berry, córka Królewica Jeneralnego Wikaryusza, udarowała tron Francuski następcą, przez co ustalone zostały nieśmiertelne związki pomiędzy odsogami Dynastyi Burbonów.

Posel Niderlandski P. Borel złożył Monarsze naszemu dnia 12 b. m. list odpowiedni z powinszowaniem na doniesienie o przyjęciu konstytucyi od swojego Monarchy.

Królewic Jeneralny Wikaryusz z Xięciem Salerno, w towarzystwie Ministra wojny i Jenerała porucznika Colletta iustrował dnia 20 b. m. przeznaczone 5,600 ludzi piechoty dla zmocnienia woyska w Sycylii, których 3,000 wsiadło naziątrz wraz z Jeneralem Colleta na przewozowe okręty.

W parlamencie Deputowany Poerio wniósł, aby każdy z członków parlamentu złożył na nagłe potrzeby kraju 100 dukatów (800 Złp.) Uchwalono i niektórzy członki podpisały większe kwoty. Deputowany Arcovito wniósł dnia 19 b. m. aby dla ułatwienia potrzeby kraju upoważnić Rząd do odrzucania przez dwa miesiące wszystkim urzędnikom, (wyjąwszy wojskowych) którzy nad 50 dukat: z kasy pobierają pewney kwoty. Dałcy aby od bogatych właścicieli dóbr, kupców i kapitalistów, tudzież przeszłych i terażniejszych Ministrów żądzano pożyczki, i nakoniec, aby z nowych inskrypcy na skały pewną summę sprzedano.

Oto jest wyciąg wniesionego do parlamentu przez Ministra skarbu dla Neapolu na rok 1820 budżetu: Wydatki dla wydziału spraw zagranicznych 390,000 dukatów, dla wydziału sprawiedliwości 741,946, dla wydziału spraw duchownych 50,249, dla wydziału skarbowego 6,993, 886 i 36 granów (do której summy należą prowizye od narodowego długu w kwocie 1,420,000 dukatów) dla wydziału spraw wewnętrznych 2,467,635, dla wydziału wojennego 7,642,000, dla wydziału morskiego 1,800,000, dla kancelaryi głównej 74,630, a dla policyi 194,212. Ogółem 20,354,538 dukatów. Dochody wynoszą 19,380,734, do których dodać należy gruntowego podatku 5,150,000 dukatów. Niedostatek zatem do wydatków 973,823 dukatów i 58 granów. Dług narodowy wynosi 28,400,000 dukatów.

Podług zdanego parlamentowi przez Ministra morskiego rapportu liczba statków w Prowincyach za T. rus (w Sycylii) wynosi 3127 kupieckich i 1047 rybackich, a z tej strony Eurus (w Neapolu) 1431 kupieckich, i 438 rybackich.

Z Włoch d. 29 Października

Królewic Następca tronu Bawarskiego przybył pod ścisłym inkognito d. 25 b. m. do Florencyi, z kąd udać się zamyśla do Rzymu. Tamże przybył d. 26 Xię Maxymilian Baski z żoną i córkami (siostrami Arcyksiężny Leopoldowej.)

Z Bononii pisać, iż jadący do Florencyi Austriacki Posel długą miał rozmowę z Xięciem di Gallo, który nie był za Posła Neapolitańskiego przy Dworze Wiedeńskim przyjęty.

Z Madrytu d. 25 Października.

Doniesiono Stanom, że Król uda się

do zamku Escorial. W tych dniach trudno-
ło się to zgromadzenie rozmaitemi przed-
miotami i między innemi postanowiło: że
utrzymaniem sądotychczasowi radcy stanu;
że radcy stanu za przewinienia podczas
niegraniczonego Rządu pociągnięni być
mogą do odpowiedzi; że gdy konstytucya
żadney nie stanowi różnicy między
graodami i duchownemi macierzystego
kratu i osad, przeto przy wyborze radców
stanu niema zachodzić żadna różnica; że
teraz obranych tylko będzie 30 radców
stanu, a reszta to dopiero na przyszłym
zgromadzeniu, (dla zostawienia miejsc
dla mieszkańców osad.) Dalej zniesiony
został przywilej wyłącznego handlu Fili-
pińskiej kompanii między Hiszpanią, Fi-
lipińskimi wyspami i Peru. Od kilku dni
zachodziły nader żywe spory względem
losu 69 deputowanych, którzy protesto-
wali się przeciw konstytucyi i o zaiesienie
iej w 1814 Króla prosili. Nakoniec u-
chwalono, iż 68 z nich nie będą sądzono-
mi, ale pozbawionemi są wszystkich pu-
blicznych urzędów, pensy i łask, które
przed i po roku 1814 posiadali, i zaufania
narodowego. Były Minister Mataflorida
miał być sądzony, ponieważ on ułożył
powyższą prośbę, ale i od tego punktu od-
stąpiono.

Ustawa względem zniesienia zakonów
nie otrzymała jeszcze zatwierdzenia Kró-
lewskiego.

W Xiegarni Jana Maja Redaktora Gazety Krakowskiej

Zużydnie się Dzieńko Seymowe na
Seym Walny Królestwa polskiego w War-
szawie w roku 1820 odbyty, przez Posta-
Powiatu Krakowskiego Dawida Oebchel-
witz Izbie Seymowej przypisane, i Pe-
tycyą do Najjaśniejszego Cesarza Wszech-
Rossyi Króla Polskiego, w polityczno-
moralnym przedmiocie, jednogłośnie przez
Izbę Poselską przyjętą, a następnie do
Tronu przesłana, obejmująca, za cenę
Złp. i gr. 15 na korzyść Towarzystwa
Dobroczynności Miasta Wolnego Krako-
wa, do sprzedania.

Komitet Towarzystwa Przyjaciół
Muzyki przy kończącym się roku Eta-
towym, ma honor upraszać Szanownych
Członków Towarzystwa swego o skła-
danie na rok przyszły 1821 opłat zapisa-
nych z potrąceniem wypłaconey lub do-
pełnieniem niedopłaconey ilości roczney
opłaty, na ręce Ppanów Jana Nowako-
wskiego Kassjera Nr. 562 przy ulicy
Szpitalney, lub Józefa Doranta Kontrol-
Jora Towarzystwa Nr. 95 przy ulicy Sgo
Józefa; zarazem uwiadomia, iż we Środę
dnia 22 b. m. i r. jako w dniu poświęco-
nym pamiętce S. Cecylii Patronki Muzy-
ki, grać będzie w Kościele Kolegial-
nym S. Anny o godzinie 11 Wielka Msza

TEATR NARODOWY.

Dziś w Niedzielę, to jest: d. 19 Listopada
r. b. dane będzie nowe Drama w 2 ak-
tach z Niemieckiego przez Panią Way-
senthur napisane, pod nazwiskiem: *Dom
Sierot.* — Poprzedzi nowa Komedyja w
1 akcie z francuzkiego P. Fagan, przeło-
żona przez L. Dmuszewskiego, pod nazwi-
skiem: *Oryginaly.*

DONIESIENIA.

Podpisany Notaryusz w moc Rezolucyi Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa
z dnia 10go Listopada r. b. do L. 3234 wydanej uwiadomia Publiczność, że Ruch-
omości po ś. p. Maryannie Kłossowskiej pozostałe jako to: Srebra, Meble, Zwiercia-
dła, Suknie, Stroje, Stolarszczyzna i różne Sprzęty domowe żelazne, miedziane, bla-
szone przez publiczną Licytacyą w dniu 20tym Listopada r. b. o godzinie 10tej
racney w Kamienicy przy ulicy Sławkowskiej pod L. 445 za gotową zapłatę sprze-

dawane będą, a po tej ukończeniu Ruchomości, to jest: Garderoba po niegdyś o. Franciszku Warchuk czyli Warcholińskim pozostała, wskutek Rezolucyi Trybunału z dnia 19 Września 1820 r. pod L. 2319 wydanej — w Krakowie d. 11 Listopada 1820. J. Rogalski, Notaryusz.

Pisarz Trybunału I. Inst: W. M. Krakowa i jego Okręgu podaje w myśl Art: 682 K. P. S. do publicznej wiadomości, iż Domy tu w Krakowie na przedmieściu Podbrzezie pod L. 165 i 166 w Gminie Witey Miasta Krakowa stojące z Gruntem do nich należącym, których po nastąpieniem odciążenia przez ostatnich Właścicieli na rzecz Wierzycieli hipotecznych, Kuratorem sądownie ustanowionym jest P. Jan Lassota O. M. K. w Krakowie pod L. 202 przy ulicy Grodzkiej zamieszkały, na żądanie P. Tomasza Żukowskiego O. M. K. w Krakowie na Kleparzu pod L. 48 zamieszkałego od którego P. Wincenty Szpor Adwokat w Krakowie pod L. 313 w Przeczniczy S. Anny zamieszkały, w Sądach stawać będzie, przez publiczną Licytacyją sprzedaniemi zostaną, a to:

Z mocy uch Wyroków Tryb: Cyw: I. Inst: Departamentu Krakowskiego:

1) Między P. Franciszkiem Pawłowskim Kuratorem Sądowym masy Kredytnej Jana Śląskiego, tudzież P. Tomaszem Żukowskim Wierzycielem masy tejże z jednej, a Wiktoryją z Golańskich i. voto Szumską z. Ek elhartową, z drugiej nakoniec Star: Herszlem Dawidem Lewi, i Star: Markusem Pinkus z trzeciej strony w dniu 5 Xwietnia 1815 roku w Sprawie o zabezpieczenie pod rygorem zapłacenia Summy Bankocetlowey 5,500 Złp.

2) Między Star: Herszlem Dawidem Lewi, i Star: Markusem Pinkus z jednej, a P. Tomaszem Żukowskim z drugiej strony w Sprawie o ustanowienie Kuratora opuszczonych Domów tychże w dniu 27 Stycznia 1816 roku zapadłych. Na zaspokojenie Summy oryginalnie Bankocetlowey 5,500 Złp. z Summy większej 7,000 Złp. pochodzącej, a na dobrą monetę według Ewaluacyi stosownie do kursu Bankocetli w dniu 26 Października 1802 roku 4515 Złp. 14 gr. wynoszącej, z procentem po 5 od 100 od dnia 18 Listopada 1803 roku i wszelkimi kosztami praw nemi.

Załączenie Domów tych uskuteczniomem zostało przez P. Henryka Salamońskiego Komornika w dniu 17 Lipca 1820 roku. Kopie Protokołu tego załączenia stosownie do przepisu Prawa Kuratorowi oraz Dozorca P. Janowi Lassocie, P. Janowi Wętużewskiemu pisarzowi Sądu Pokoju W. M. Krakowa Okręgu II. P. Maciejowi Mydlarskiemu Wójtowi Gminy Witey. P. Szymonowi Adamkowi Kassyerowi przy Kassie Główney W. M. Krakowa. — Wszystkim w Krakowie mieszkającym przez Wójtnego Jakóba Bielonińskiego przed Zarejestrowaniem wręconemi zostały.

Tenże Protokół załączenia w Księgę hipoteczną W. M. Krakowa i jego Okręgu na karcie 170 pod L. 53 dnia 24 Lipca 1820 roku; zaś w Kancellaryi naszew Pissarza Tryb: w Księgę II. Załączników Nieruchomości od strony 526 do 537 dnia 7 Sierpnia 1820 roku pod L. 59. w piśmie został.

W Domu pod L. 165. jest umieszczonym Szpital chorych Starozakonnych pod Opieką Komitetu Starozakonnych Okręgu Kazimierskiego, z którego Czynnosc roczny 300 Złp. przynosi, zaś Dom pod L. 166. nie jest teraz zamieszkałym.

Pierwszą publikacyją warunków Przedarzew Domów tych w dniu 9 Września 1820 roku nastąpiła na Audyencyi Wys: Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa, Cena szacunkowa wspomnianych nieruchomości, a mianowicie Domów pod Liczbami 165 i 166 z gruntem przyległym w Krakowie na Kaźnierzu sytuowanych ustanowioną jest w kwocie 6000 złp. termin zaś do licytacji przedstawniczy na dzień 25 Listopada r. b. 1820 na Audyencyi W. Tryb. I. Inst. W. M. Krakowa odbyć się mającej ogłoszonym został. — W Krakowie dnia 12 Listopada 1820 r.

Kulickowski, Pisarz.